

at lignende Love gjælde i Udlandet, og dersom man kan gennemføre saadanne Betsatninger i Lande, hvor Obligationssmasen er mange tusinde Gange større end i Danmark, saa ser jeg ikke, at de Bænsfeligheder, man her afmaler, skulde være uovervindelige. Med den ærede Minister betragter jeg Loven ikke anderledes end som et Tillæg til Stempeloven. De Obligationer, der nævnes i § 1, vilde, hvis de bleve udstedte her, være stempelpligtige, medmindre der var givet en Lov, der særlig undtog dem fra Stempelpligten; vore Kreditforeningsobligationer vilde være stempelpligtige, hvis de ikke vare undtagne. Der gives her i Landet fremmede Hypothekobligationer, s. Ex. svenske, i Millioner. Det forekommer mig at være en fuldkommen Anomal, at der skal cirkulere saadanne Pengeskrivninger fra Udlandet, som, hvis de udstedtes her, vare underkastede Stempelpligt, og efter at vi have faaet Stempel indført paa Lotterisedler, hvad er det da Andet, der forlanges med Hensyn til Præmieobligationer, end Stempel af Lotterisedler? Motiverne oplyse, at der indføres her gennemsnitlig Lotterisedler til Vælob af over 1/2 Million Rdl. aarlig; — jeg kalder nemlig Præmieobligationer Lotterisedler, thi Andet ere de ikke; — og skulde det nu være noget Urneligt at ville have en Betsatning af disse Papiere, som for en stor Vælobse Pengge ud af Landet, for aldeles værdiløse Papirlapper? En stor Del af disse Præmieobligationer, der komme herind, have efter nogle Aars Forløb ikke saa megen Værdi, som Papiret havde, før det blev trykket. Jeg har s. Ex. set store Partier af Noget, som kaldes Neuschatellerjernbaneaktier, som efter saa Aars Forløb aldeles tabte al Værdi. Jeg kunde nævne flere Papirer af samme Slags, der fabrikeres aarlig rundt om i Europa i stor Mængde lignende Papirer; disse er det meget godt at beskaffe, og det kunde vel være, at den Stat, som Ministeren har foreslaaet med Hensyn til Præmieobligationer, er vel lav for at holde saadanne flette Papirer borte,

thi det er en Bælgjerning, at holde dem borte. Jeg tillader mig at udtale denne Paastand ligeoverfor det ærede Medlem, for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), som mente, at det kunde være godt, at slike Papirer kunde have frit Løb her (Frederiksen: Jeg har ikke talt om Præmiepapirer.) Det er saavidt mig bekendt, for ganske nylig blevet bestemt ved Lov i det nordtydske Forbund, at saadanne Præmieobligationer skulle beskattes, dersom de skulle kunne sælges paa Børsene i Nordtydskland, og jeg finder, at der dertil ligger en praktisk Udtalelse for Gavnligheden af en saadan Betsatning paa Præmieobligationer som den her foreslaaede. Men det er ikke blot ved Præmieobligationer, at der er draget store Pengesummer ud af Landet, paa Grund af Papirernes synkende Værdi; det samme er i meget stort Omfang Tilfældet med rentebærende fremmede Papirer. Der findes i Kjøbenhavn — man ser det i Dødsboer — Summer i italienske Obligationer og ligeledes store Papirer, sardiniske Obligationer, der ere endnu ældre. Paa disse Obligationer, som ogsaa paa østerrigske, der dog maasse findes i et større Omfang, have danske Borgere tabt store Summer, og ville fremdeles tabe, efterdi disse Papirers Værdi synker hvert Aar, da der i Italien og Østerrig stadig stæbes ny Statsgæld. En Betsatning paa saadanne Papirer vilde, hvis den havde bestaaet tidligere, have været en Slags Advarsel imod at tage dem uden videre, og tilfald vilde da Statskassen have faaet en Indtægt, som egentlig Ingen vilde have havt ondt af at miste. — Jeg maa med Hensyn til det Definitive ved denne Stat bemærke, at den Mælt, der er foreslaaet, vistnok er meget høj, og der kan jo være Tale om, hvorvidt man ikke skulde moderere den; men, saavidt jeg forstod, udtalte den ærede Minister, at de Besvigelser af Skatten, som faktisk vilde finde Sted, kunde ventes opveiede af Mæltterne, navnlig derved, at de Papirer, med Hensyn til hvilke Besvigelserne fandt Sted, opdagedes i Dødsboer, og i denne Hen-